

ZPRÁVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘADANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

PŘEDSTAVUJEME

Divadelní soubor MěKS Prachatic

Když před několika lety bylo v Praze Divadlo leninského kom-somolu z Moskvy a předvedlo pražskému publiku inscenaci teh-dejší dramatické novinky v režii Marka Zacharova, zachvátilo pražské publikum nadšení - Gorinův Thyl Ulenspiegel v jejich po-dání se stal předmětem debat odborníků i laiků. Vyskytly se, jako v každém podobném případě, hlasy pro i proti. Ale jedno zůstalo - na české jeviště byl uveden text, který lákal svojí myšlenkovou náročností, ale současně odrazoval realizační komplikovaností.

To ovšem nebránilo tomu, aby se tohoto textu nezmocnilo i české amatérské divadlo. A v letošním roce hned dvojnásobně - inscenace Thyla v Novém Hrádku (režie Naďa Tejklová)

se proboujela na národní pře-hlídce ruských a sovětských her ve Svitavách a inscenace Josefa Němečka v Prachaticích se dnes představí hronovským divákům.

Prachatický soubor jistě není třeba představovat - v posled-ních letech se objevil na hro-novské přehlídce několikrát - naposled s inscenací hry Old-řicha Daňka Chirurgie města N. A tak jsme se zeptali režiséra Josefa Němečka - co se ve va-šem souboru od té doby změ-nilo?

„Ač se to na první pohled ne-zdá, mohu klidně prohlásit, že mládneme. A to nejenom tím, že přicházejí mladí lidé, ale i v názorech na divadlo.“

(dokončení na str. 2)

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

TENTOKRÁT UVNITŘ

Promenádním koncertem před Jiráskovým divadlem začne dnes odpoledne slavnostní zahájení 57. Jiráskova Hronova, jehož oficiální „start“ bude za účasti celé řady čestných hostů od 16 hodin. Tentokrát ovšem nikoliv na schodišti, ale uvnitř Jiráskova divadla, kam se slavnostní ceremoniál letoš přestěhoval...

Dnes v 16 hodin se v Jiráskově divadle zvedne opona 57. Jiráskova Hronova, národní přehlídky amatérských divadelních souborů. O tradiční páteční předvečer se včera postarali ochotníci z Divadelního souboru Krakonoš SKZ Vysoké nad Jizerou, kteří uvedli Hru Františka Vodseďálka: „Nová komedie o Li-buši a dívčí vojně v Čechách“.

ZŠ

ŽŠ

Klub JD

Před JD

JD

JD

Klub JD

Obřadní síň

Schodiště JD

Obřadní síň

JD

Slávie

Park AJ

Klub

Spice

Dnešní program 57. JH

- 9.00 Seminář o autorském divadle
- 13.00 Seminář o autorském divadle
- 13.00 Organizační štáb 57. JH
- 15.00 Promenádní koncert
- 16.00 Slavnostní zahájení 57. JH
- 16.00 DS MěKS Prachatic:
G. Gorin: Thyl Ulenspiegel
- 17.00 Tisková beseda
- 18.15 Setkání zástupců MK ČR s porotou
- 18.30 Vítání DS Studio MěKS Volyně
- 19.00 Setkání zahr. hostů se zástupci MK ČR
- 19.30 DS MěKS Prachatic
G. Gorin: Thyl Ulenspiegel
- 21.00 Taneční večer
- 21.00 Film: Babička
- 21.30 Zasedání poroty
- 22.00 Patronátní večer

70. VÝROČÍ VŘSR A DIVADLO

Trvalý zdroj inspirace

V letošním roce si celý svět připomene 70. výročí Velké říjnové socialistické revoluce v někdejší carské Rusku, události, která měla, a dosud má, obrovský vliv na veškerý další vývoj celého lidstva.

Pochopitelně se výsledky VŘSR projeví i v divadelní oblasti, jak profesionální, tak i amatérské. Proto chceme v několika krátkých zastaveních připomenout některé významnější okamžiky sovětské divadelní kultury (a to především z pohledu amatérského divadla), které ovlivnily (nebo teprve budou mít svůj vliv) naše amatérské divadlo.

(dokončení na str. 3)

1/87

střípky ze zákulisí

PATRONÁTNÍ ZÁŠTITA

Patronátní záštitu nad jednotlivými soubory, které se letos představí na národní přehlídce, převzalo rovných deset podniků, závodů a družstev: ČKD Hronov, Agrostav Hronov, ČSAD, závod 503 Náchod, MEZ Náchod, závod 02 Hronov II, Kovopol Police nad Metují, Elton Nové Město nad Metují, ZTS Stavostroj Nové Město nad Metují, SD Jednota Hronov, Tepna Náchod, závod 07 Hronov, JZD Nástup Žďárky.

O ZPRAVODAJSTVÍ

Účastníkům Jiráskova Hronova je kromě našeho Zpravodaje určeno také každodenní aktuální zpravodajství. To rozhlasové zazní z ampliónů vždy v 8.30 - 8.45 hodin, 12.30 - 12.45 hodin a v 19.00 - 19.15 hodin. Ve vitrinách před informační kanceláří pak bude pro změnu k vidění fotografické a novinové zpravodajství 57. Jiráskova Hronova.

DVĚ VÝSTAVY

Součástí 57. Jiráskova Hronova bývají tradičně i doprovodné výstavy. Ani letos tomu nebude jinak. Od dnešního dopoledne až do konce přehlídky je od 9 - 16.30 hodin v malém sále Jiráskova divadla otevřena výstava „Josef Čapek a divadlo“, sestavená z ukázek scénografické tvorby tohoto významného hronovského rodáka. Ve stejný čas si mohou zájemci prohlédnout ve výstavní hale Jiráskova divadla výstavu „Ruská a sovětská literatura v tvorbě českých ilustrátorů“, kterou tvoří originály předních českých českých autorů z fondu Okresní galerie výtvarného umění v Náchodě, jež celou výstavu připravila.

KDE JSÍ?

Při vstupu do „Stovky“ se ozýval hlas z hudební skříně - Dalibor Janda chraplél na plné kolo - kde jsí? ... Někdo vtípně dodal - Beta!

Jiráskův Hronov tak pronikl i do světa popmuzik. Ale upřímně - vlastně to člověka potěšilo, když se po roce objeví znovu na místech, kde nechal v loňském roce kus života (i finančních prostředků, uvolněných na týden pobytu v této severovýchodní končině) hned ho někdo ve dveřích osloví - kde jsí? Jakoby se stýskalo Hronovu, jakoby se stýskalo po Hronovu. Takže - jsme tady, Jiráskový Hronove, začínáme se sjíždět a týden tady pobudeme. Abychom pak odjeli a za rok se zase vrátili. Neboť i toto je kontinuita života lidského rodu.

Co by to bylo za Jiráskův Hronov, kdyby chybělo fórum, na kterém je možné dát průchod svým názorům na zhlédnutá představení, svým názorům na divadlo? I letos, zcela logicky, se již v neděli dopoledne, úderem 9.30, rozbíhá práce v diskusních klubech. Budou tři, roz-

Diskusní kluby nechybí

dělené podle krajů a označené barevnými stužkami. Jak, jakými a s kým? Barva bílá patří krajům Východočeskému, Jihočeskému a Severomoravskému, moderovat jej bude další nová tvář, kterou vám představíme, Kateřina Fixová. Barva modrá nebo možná zelenomodrá, při sporém výbojkovém osvětlení na náměstí bylo jen stěží identifikovat přesně barvu, přináleží moderátorovi Františku Zborníkovi, staronové tváři, ke které mu budou přicházet zástupci krajů Severočeského a Středočeského. A nakonec, Majka Boková, netřeba představovat, barva, která na papíře se jeví jako červenooranžová, nicméně na stuhách jako fialová, kraje Jihomoravský, Západočeský a Praha.

mg

Oheň přátelství

Počasi se přece jenom umoudřilo a déšť se rozhodl, že nebude kazit krásnou atmosféru, která provází vzplanutí ohně přátelství v Jiráskových sadech. Po průvodu městem, v jehož čele šla kapela následovaná divadelníky ze souboru Krakonoš z Vysokého nad Jizerou, třímajícími hořící pochodně, jimiž po slavnostním úvodu, v němž kromě jiných promluvila předsedkyně SČDO dr. Stanislava Weigová, zapálili hranici, všichni ti, kteří se shromáždili u přírodního parketu v Jiráskových sadech, pocítili onen krásný, nedefinovatelný pocit ochotnické soudržnosti a skutečného přátelství.

mg

PŘEDSTAVUJEME

Divadelní soubor MěKS Prachatic

(dokončení ze str. 1)

● *Jak se to projevuje?*

„Pořád hledáme svojí podobu, čteme, upravujeme, zkoušíme, poměrně dost hrajeme a pořád nás mrzí, že se „nijak nejmůžeme“. Ale snad nás i v budoucnu občas něco napadne.“

● *Hledání vlastní podoby mělo jisté i nějaké konkrétní výsledky?*

„Samozřejmě. Nastudovali jsme čtyři premiéry, tedy od našeho posledního vystoupení na Jiráskově Hronově - Goldoniho Poprask na laguně, Daňkovu hru Válka vypukne o přestávce, Gogolovu Zenithu a konečně letošního Thyla. Navíc každý rok

Divadelní soubor MěKS Prachatice patří mezi nejúspěšnější v jihočeském kraji, což dokumentují i účasti na vrcholných amatérských divadelních přehlídkách ve Svitavách, Spišské Nové Vsi a především na Jiráskově Hronově, kam letos přijedou prachatictí ochotníci již počtvrté během posledních dvanácti let.

Nová tvář: Lenka Lázněvská

Rok opět uběhl, ani se člověk nenadál. Kdyby rčení jako voda nebylo tolik omšelé, snad bych jej i použila, ze všech koutů republiky se sjíždějí staří, nemyslím ani v nejmenším věkem, známí, aby spolu strávili příjemný divadelní týden v Hronově. Někteří jsou zde již po padesáté páté (je to vůbec možné?, ale zptejte se Ládi Lhoty, jak se to dělá), někteří jsou zde poprvé. Tváře známé, méně známé i neznámé. Tváře nové. Patří mezi ně Lenka Lázněvská.

Tato drobná štíhlá blondýnka je vedoucí divadelního oddělení ÚKVČ v Praze. V této instituci není žádným nováčkem, právě v letošním roce slaví takové malé soukromé jubileum - 15 let od chvíle, kdy vstoupila jako zaměstnankyně na půdu ÚKVČ. Zprvu pracovala - dlouhá léta - jako redaktorka zpravodaje ZUČ, poslední dva roky před tím, než se stala vedoucí divadelního oddělení, zastávala funkci vedoucí vzdělávacího oddělení ÚKVČ. Ve funkci, na jejímž základě ji představujeme jako novou tvář Jiráskova Hronova, je od února 1987.

Vystudovala češtinu, dějepis a estetiku na filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Z divadelních oborů měla nejbližší k uměleckému přednesu, neboť dlouho recitovala, a to už v dobách, kdy o Pražském vaříčku nebylo ještě ani potuchy.

Její další zájmy? Kulturní. Všude po bytě spousty knih, pro které už nenachází místo, takže je umísťuje, kde se dá, občas i nedá, desky, tedy gramofonové a tak dále. A má ještě jednoho koníčka, který zdánlivě nesouvisí s kulturou, ale myslím, že opravdu jen zdánlivě. Je jím kynologie. Doma má psí slečnu, rasa: kokršpaněl.

mg

Máma odešla...

K Jiráskovým Hronovům nerozlučně patřila „máma“ hronovského divadelního souboru, zasloužilá pracovnice kultury a nositelka Zlatého odznaku J. K. Tyla VILCA ŠTELZIGOVÁ. Minulý čas je bohužel na místě, neboť v květnu se s ní hronovští ochotníci, přátelé divadla a sborového zpěvu naposledy rozloučili...

Na jevištích ochotnického divadla hrála neuvěřitelných 87 let, když kouzlu Thálie propadla již v šesti letech. Co krásných rolí, vždy mistrovsky a s velkou láskou sehraných, co lásky k českému jazyku, k našim i světovým klasikům, charakterizovalo její osobnost. Nezapomenutelná Klásková z Jiráskovy Lucerny či Babička ze stejnojmenné dramatisace románu Boženy Němcové. A nelež zapomenout na krásné večery, kdy recitovala verše našich básníků a se stejnou láskou básničky Františky Semerákové, hlavně její „Stolínku“, ze sbírky Slunečný den. Byla vždy vzorem, rádcem a oporou mladším a svou geniální pamětí, kterou cvičila až do posledních chvil života, ukazovala, jaká cesta vede k úspěchům a radostem z krásných okamžiků na ochotnickém jevišti.

-ib-

Kdo zasedne v porotě?

Divadelní představení na letošní národní přehlídce amatérských divadelních souborů bude posuzovat odborná porota v následujícím složení:

Předseda: doc. František Laurin, vedoucí katedry herectví DAMU a režisér Národního divadla v Praze.

Členové: prof. dr. Jan Císař, CSc., vedoucí katedry režie a dramaturgie DAMU, dr. František Sokol, ředitel Národního divadla v Liberci, Jan Zavarský, scenograf Divadla pro děti a mládež v Trnavě, Tomáš Engel, ředitel Ústředního loutkového divadla v Praze, Michal Tarant, režisér Východočeského divadla Pardubice, a Marie Boková, redaktorka časopisu Scéna.

V loňském roce oslavil divadelní soubor Krakonoš z Vysokého nad Jizerou 200 let svého trvání a právě k tomuto významnému jubileu nastudoval Vodseďákovu hru o Libuši.

VYSOČTÍ V HRONOVĚ

Kdo by je neznal? Ochotníky z Vysokého nad Jizerou, kteří patří k nejstarším ochotnickým divadelním souborům v republice. Vždyť již vstoupili do třetího století své činnosti. Kolik generací se zde asi vystřídalo? Netroufám si vůbec odhadnout, natož přesně spočítat. Letos jim připadl čestný úkol: vystoupit na prknech Jiráskova divadla v předvečer slavnostního zahájení. Zaplněnému hledišti předvedli hru Františka Vodseďálky Nová komedie o Libuši a dívčí vojně v Čechách, kterou nastudovali v loňském roce u příležitosti oslav 200. výročí založení ochotnického divadla ve Vysokém nad Jizerou.

Trvalý zdroj inspirace

(dokončení ze str. 1)

SLOVNÍKOVÁ INFORMACE

Konstantin Sergejevič Stanislavskij (1865-1938) - režisér, herec, pedagog, teoretik. S Němircem Dančenkem založil r. 1898 MCHAT. Vytvořil důsledně propracovaný systém herecké práce, podle kterého se dodnes vychovává a pracuje většina divadelních umělců na celém světě.

„Malé křídlo na dvoře našeho statku u Moskvy se rozpadlo a všichni jsme ho litovali. Bylo to jediné místo, kde jsme se mohli scházet ve velké společnosti, nepřekážející jiným, abychom tu zpívali, hlučeli a tančili. Jak žít bez starého křídla? Aby vyhověl otec prosbám, rozhodl se „postavit na téme místě novou budovu s velkým sálem, ve kterém by se mohla přiležitostně hrát domácí představení. Myslím, že k tomuto rozhodnutí vedla otec jeho neustálá péče o to, aby přidržel děti blízko domovu, proto citlivě reagoval na všechny naše požadavky a přizpůsoboval se životu a potřebám mládeže. Stavba nového divadla přišla právě včas. Ale kde najít herce, režiséra a ostatní divadelní

personál? Museli jsme takřka násilím naverbovat herce z rodných příslušníků, z příbuzných, známých, vychovatelů a guvernante. Někteří z nich, násilně přitaženi ke hře, se otrávil divadelním jedem na celý život. Náš domácí učitel, student, který se pokládal do určité míry za odborníka, se ujal režie.

Začala se obvyklá ochotnická procedura. Čtení a výběr kusu. Bylo zapotřebí, aby pro každého byla úloha, a to podle je-

70. VÝROČÍ VŘSR A DIVADLO

ho vkusu, a ne menší než měli jiní, inu, aby se nikdo neurazil. Proto jsme musili sestavovat představení z několika aktovek.

Můj tehdejší ideál byl oblíbený herec Muzilov, který hrával mladé komiky. Rád bych měl stejný hlas, jako měl on a stejné způsoby. Těch jsem si vážil nejvíce. Proto všechna má práce směřovala k tomu, abych v sobě vypracoval jeho vystupování a vypěstoval chraplavý hlas. Chtěl jsem být jeho přesnou kopií. Vybral jsem kus, ve

Setkání s nejvěrnějšími

Rada MěstNV a Kruh přátel Jiráskova Hronova připravili na zítřejší neděli dne 2. srpna 1987 ve 13 hodin ve Slavii přátelskou besedu na počest těch ochotníků, kteří se zúčastnili Jiráskova Hronova dvacetkrát i vícekrát. Chceme tak pozvat všechny nejvěrnější „Hronovany“ a podarovat je malou pozorností v podobě Pamětního listu s jejich jménem a počtem hronovských let.

Bude to jenom malá odměna za jejich velkou věrnost, obětavost, lásku a nepomíjející přátelství k Jiráskovu Hronovu, o-

(dokončení na str. 4)

kterém hrával. Hra se jmenovala Koflík čaje. Znal jsem každé místo, každou mezihru, každou intonaci, gesto, mimiku oblíbeného herce... režisér se mnou neměl vůbec práci, poněvadž tu už vypracoval jiný a mně zbývalo jen opakovat vypracované, napodobit originál. A mně bylo nádherně a byl jsem si sebou jist na jevišti.

Úplně jiné to bylo v druhé úloze, v roli starce ve vaudevilu Starý matematik nebo-li Objevení vlasatice v okresním městečku. V této úloze jsem neměl před sebou žádný vzor, a proto se mi úloha zdála prázdná, průhledná, ničím nenaplněná. Musil jsem se sám dohadovat: jak by onu úlohu sehrál takový herec, jehož způsoby jsem znal a dovedl napodobit. Starý matematik mi způsobil první tvůrčí muka, jejichž příčinu jsem ještě neznal.

Opakuje si Koflík čaje, říkal jsem si: „Bože, jaká radost je umění a tvoření!“

Když jsem hrával Starého matematika, potichoučku jsem si přiznával: „Bože, jaké utrpení je být hercem!“

K. S. Stanislavskij - Můj život v umění.

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

Divadelní zákon z roku 1978 praví v § 11 odstavec 1 - Zřizovatel vytváří pro činnost ochotnického souboru vhodné organizační, materiální a technické podmínky.

Dále pak § 13 - Nositelem práv a závazků vyplývajících z činnosti ochotnického souboru je zřizovatel...

Prováděcí vyhláška MK ČSR z téhož roku pak upřesňuje některá ustanovení tohoto zákona. Amatérských divadelníků se týká zejména § 17, který stanoví, že povinností zřizovatele je trvale zajišťovat souboru podmínky pro jeho působení v souladu s poslání jeho divadelní činnosti podle zákona: přitom je zřizovatel zejména povinen -

- a) vytvářet organizační, materiální a technické předpoklady pro činnost souboru,
- b) vydávat organizační řád souboru,
- c) jmenovat vedoucího souboru...
- d) pečovat ve spolupráci s příslušnými kulturně výchovnými a jinými kulturními organizacemi, zejména s divadly, o soustavný ideový a umělecký růst souboru a o to, aby umělecké zaměření a výběr divadelních děl odpovídal cílům vytčeným při zřízení souboru,
- e) projednávat a schvalovat plány činnosti a rozpočty souboru,
- f) kontrolovat a pravidelně hodnotit činnost souboru,
- g) napomáhat společenskému uplatnění souboru.

Tento kusý výčet ze současného divadelního zákona jakoby napovídal, že je o amatérských souborech dostatečně postaráno. Jejich činnost, že je dostatečně zajištěna a materiálně zabezpečena. Ale je tomu opravdu tak?

A vyhovují tato ustanovení skutečným potřebám amatérských souborů? Rádi bychom na toto téma uspořádali letošní hronovskou anketu a dali slovo souborům i ostatním, aby se vyjádřili k této problematice a na základě svých zkušeností a vlastních úvah uvedli, jak asi by mohl fungovat optimální vztah amatérského souboru a jeho zřizovatele. Třeba se objeví jiné názory - třeba, jak jsme svědky nejrůznějších zpráv o divadelním experimentu v SSSR, by se některé soubory rády vymanily z určité ekonomické závislosti na zřizovateli a staly se samostatným právním subjektem s vlastním hospodářským rozpočtem (jako třeba tělovýchovné jednoty, které si vedle příspěvku ČSTV obstarávají prostředky na svoji činnost nejrůznějšími akcemi počínaje brigádami a třeba výročními bály konče.

-ib-

(dokončení na str. 4)

O ČEM SE HOVOŘÍ

Staveniště přístavby Jiráskova divadla kryje čerstvé jutové ohrazení, ale nad ním je už přeci jen vidět přesahující hromada zeminy, v oblíbené jídelně Středního odborného učiliště veřejného stravování nečekají letos návštěvníky prostřené stoly, ale její prostory patří řemeslníkům s majlíky na štaflích a projdete-li se po svém příjezdu do Hronova ještě dalšími zákoutími, uvidíte další stavební zásahy do míst, které jste minulý rok znali ve zcela jiné podobě. Změny vždycky nějak zneklidňují a vedou k otázkám. Leckteré jsem zaslechl ještě dříve, než jsem se stačil pořádně ubytovat a pochopil je jako případné téma pro expozici téhle pravidelné rubriky. Zkusil jsem zaklepat na dveře Městského národního výboru a kupodivu navzdory večerní hodině se tu nejen pracovalo, ale dostalo se mi ochotných odpovědí.

V přístavbě Jiráskova divadla jsou už provedeny pilotáže a ještě v průběhu přehlídky bude dokončeno zabetonování zbývajících patek, umístěných v budoucím suterénu: tato práce čeká na brigádníky z řad ochotníků letošního JH, jak vyplývá ze závazku ÚV SČDO, neboť ochotníci projevili k této stavbě obdobný aktivní vztah, jako nedávno vůči přestavbě Národního

ho divadla, kde rovněž přiložili ruce k dílu. V současné době se také provádí výroba prefabrikátů pro hrubou stavbu, jejíž dokončení je plánováno na říjen letošního roku. A tak čerstvá nová jata na ohrazení není rozhodně posledním letošním příspěvkem pro přístavbu, která si do této chvíle vyžádala už dva a půl milióny korun a bude otevřena v roce 1991.

Amatérské divadlo a SČDO

Je už takovým zvykem, že pokud se člověk začne zabývat nějakou činností, časem ho napodobí jiný člověk, pak další, a další a nakonec se sejde hromada lidí, kteří se zabývají jedním a tímž, a založí organizaci, která má hájit jejich zájmy a poskytovat podněty pro další činnost v oboru.

V oblasti amatérského divadla plní tuto úlohu Svaz českých divadelních ochotníků. Je to organizace dobrovolná, a jako taková se tudíž nutně potýká s mnoha problémy. Ale je to organizace, která by měla hrát v životě amatérských divadelníků daleko větší roli než je tomu dosud.

Proč ji zatím nehraje - to je téma, které jistě stojí za disku-

zi. Navíc - samozřejmě - je možné si říci, čím by podobná organizace mohla (vedle toho, co už doposud udělala a dělá) být amatérskému divadlu prospěšná. Ale to jistě nezáleží pouze na ní samotné. To - pochopitelně - záleží na všech ochotnících. Tedy zjednodušeně řečeno - nejenom stavět se do úlohy mentora, který vidí určité nedostatky, ale pokusit se i ve vlastním zájmu uvažovat o tom, co by se dalo zlepšit a jakými cestami by se do budoucna mělo jít.

Takže - jaký je vlastně vztah amatérských divadelníků a SČDO? A co může jeden pro druhého udělat? Vaše názory rádi zveřejníme.

-red-

Setkání s nejvěrnějšími

(dokončení ze str. 3)

chotnickému divadlu, našemu městu i k nám všem, kteří se na Hronovech scházíme. Víme, že žádná odměna a pozornost nevyvážá jejich vroucí vztah k Hronovům, na který si berou svou dovolenou, hradí si pobyt, sedávají mnohdy jen na přístavcích v divadle, překonávají různé potíže a problémy a přesto se do Hronova znovu a znovu vrací jako se vrací ptáci ke svému rodnému hnízdu. Milují ochotnické divadlo, milují Jiráskův Hronov, který je stále vzrušuje, obírají se jím ve své mysli, jsou znepokojeni, když mají pocit, že přestává být živým ohněm ochotnického života, chtějí na něm pracovat ze všech svých sil, přibližovat ho k dokonalosti. Vidí stále Jiráskův Hronov očima, které jsou

jak říká básník naroubována na srdce. Spravedlivý čas prověřil jejich naději a přátelství a shledal je krásným, pevným a milostným.

Besedu obohacují divadelními monology, kterými poděkují účastníkům Jiřina Lhotská z Mělníka, Dušan Zakopal z Ostravy, Jiří Hlávka z Karlových Varů, Ludvík Němec z Bystrice u Benešova, Marianne Šraitrová z Náchoda, Bedřich Beran a Jarča Červená z Hronova.

Na závěr našeho pozvání prosíme ty účastníky letošního Hronova, kterým patří naše výzva o nejméně dvacetileté účasti, a které jsme neměli možnost pozvat, aby se přihlásili v informační kanceláři a nebo přímo v neděli u prezence ve Slavii.

Josef Vavříčka

Letošní absence provozu jídelny v učilišti je sice mrzutá, ale neodkladná, protože její rekonstrukce je důsledkem revize elektroinstalace a logicky se může provádět pouze v době školních prázdnin, neboť účel budovy je v první řadě edukativní a příští žáci musí vejít v září do čistého a připraveného zařízení. Náhradní stravovací prostory jsou letos rozšířeny o jídelnu ve vinárně hotelu Radnice a v ostatních provozovnách je zesílen počet obsluhujícího personálu, takže výpadek u učilištní jídelny by neměl být příliš patrný.

Staveniště v Břízkách, nedařilo nádraží ČSD, má rovněž bezprostřední vztah k divadelnímu festivalu amatérů tím, že se tu buduje internát pro více než dvě stě učňů, jejichž třílůžkové pokoje, zařízení jako moderní obývací, nahradí přes příští léta ubytovací provizoria ochotníků, dosud umístovaných na všelijakých lehátkách po hronovských školách.

-ekp-

Středočeši opět ve Staropadolce

I když všechna krajová setkání ochotníků se letos uskuteční stejně jako patronátní večery v restauraci Špice v Hronově - Žabokrkách, zítřejší setkání Středočechů bude tradičně ve Staropadolce. Kdy? Od 13 hodin!

Zítřejší program 57. JH

9.00	Pohovory se souborem	ZŠ
9.00	Schůzka moderátorů	Klub JD
9.30	Diskusní kluby ve skupinách	ZŠ
10.00	Přijetí zahraničních účastníků	MěstNV
11.30	Organizační štáb 57. JH	Klub JD
13.00	Setkání Středočechů	Staropadolka
13.00	Předání pamětních listů	Slávie
14.30	Diskusní klub pro zahraniční hosty	Klub JD
16.30	DS Studio MĚKS Volyně: C. Confortés: Maratón	JD
19.30	DS Studio MĚKS Volyně: C. Confortés: Maratón	JD
21.00	Taneční večer	Slávie
21.00	Film: Divá Bára	Park AJ
21.00	Zasedání poroty	Klub
22.00	Patronátní večer	Špice

(dokončení ze str. 3)

Nejde nám samozřejmě o jitrání vztahů mezi soubory a jejich zřizovateli, to by jistě jejich činnosti neprospělo. Jde nám spíše o to, aby se členové souborů sami zamysleli, zda jejich práce je takového druhu, že by i oni mohli být soběstačnou finanční jednotkou se vši odpovědností, ale i se všemi právy (tzn. třeba bez povinnosti předkládat ke schvalování vý-

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

sledky své tvůrčí činnosti atp.). Na jedné straně to sice může přinést jisté osvobození, na straně druhé však by se tato skutečnost mohla stát limitujícím prostředkem. Aby zamyšlení členů souborů směřovalo dovnitř vlastního kolektivu, k hledání hlubšího sociálního i filozofického smyslu působení souboru, což je jistě předpokladem dalšího uměleckého růstu. Bezesporně je to otázka, o které se v poslední době hojně diskutuje v divadelních kruzích právě díky informacím, docházejícím ze Sovětského svazu. Bezesporně je to otázka, která bude mít v nejbližších letech značný vliv na další vývoj našeho divadla, podobně jako už mnohokrát v minulosti měly takový vliv sovětské divadelní zkušenosti - o tom ostatně blíže náš cyklus „Trvalý zdroj inspirace“.

Možná se bude někomu zdát, že je tato otázka příliš „profesionální“, že nepřísluší amatérskému divadlu, aby se jí zabývalo. Ale nebylo již několikrát amatérské divadlo bezprostředním zdrojem inspirace divadlu profesionálního? Čekáme tedy vaše názory na téma, které jsme pro zjednodušení pojmenovali DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

-red-